ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 21.08.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

419

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 14. marca 1990 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Tuniskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Tunise 25. októbra 1991.

Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 28. ods. 2 dňom 25. októbra 1991.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Tuniskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a Vláda Tuniskej republiky prajúce si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a majetku

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a majetku vyberané v každom zo zmluvných štátov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a majetku sa považujú dane vyberané z celkového príjmu a majetku alebo z časti príjmov a majetku včítane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd vyplácaného podnikmi a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:
   a) v Česko-Slovensku:
      - odvod zo zisku;
      - daň zo zisku;
      - daň zo mzdy;
      - daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;
      - poľnohospodárska daň;
      - daň z príjmov obyvateľstva;
      - domová daň;

   b) v Tunisku:
      - daň spoločností;
      - daň zo ziskov z priemyselnej a obchodnej činnosti;
      - daň zo ziskov z neobchodnej činnosti;
      - daň z platov a miezd;
      - poľnohospodárska daň;
      - daň z prírastku hodnoty nehnuteľností;
      - daň z príjmov z hnuteľného imania;
      - daň z príjmov z pôžičiek, vkladov, ručení a bežných účtov;
      - osobitné dávky solidarity;
      - osobné dávky štátu.
4. Táto Zmluva sa vzťahuje tiež na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať v budúcnosti popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si oznámia významné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. V zmysle tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) výraz „Česko-Slovensko“ označuje Československú socialistickú republiku;

b) výraz „Tunisko“ označuje Tuniskú republiku včítane územia patriaceho k tuniským výsostným vodám, kde Tunisko vykonáva v súlade s medzinárodným právom vo vzťahu k morskému dnu a jeho podložiu včítane ich prírodných zdrojov;

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Česko-Slovensko alebo Tunisko;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo iných nositeľov práv, považované na účely zdanenia za organizačné útvary;

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) výraz „štátni príslušníci“ označuje:

i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

ii) všetky právnické osoby, osobné spoločnosti a združenia osôb, ktoré boli zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktoré prevádzkuje len podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo neprevádzkujú len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad“ označuje:

i) v prípade Česko-Slovenska ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

ii) v prípade Tuniska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňová príslušnosť

1. Výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje v zmysle tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, bude jej postavenie určené takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, vynasnažia sa príslušné úrady zmluvných štátov upraviť otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje v zmysle tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:
   a) miesto vedenia;
   b) závod;
   c) kanceláriu;
   d) továreň;
   e) dielňu;
   f) baňu, nálazisko nafty alebo plynu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje;
   g) stavenisko alebo montáž, ak trvajú dlhšie ako 6 mesiacov.
3. Za stálu prevádzkáreň sa nepovažuje:
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku;
   b) zásoba tovaru patriaca podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
   c) zásoba tovaru patriaca podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
   e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo vykonávania iných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.
4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu - iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 - sa považuje za „stálu prevádzkáreň“ v prv spomenutom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.
5. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v niektorom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo nie), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, kde je tento majetok umiestnený.

2.

   a) s výhradou ustanovení pododsekov b) a c) sa výraz „nehnuteľný majetok“ definuje v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom tento majetok leží;
   b) výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, mŕtvy a živý inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov a práva, pre ktoré platia predpisy občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo požívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za privolenie na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov;

c) lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia rovnako pre príjmy z nehnuteľného majetku podnikov a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu sa zdania len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla dosiahnuť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia ziskov však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky plynúce z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

2. Zisky z prevádzkovania člnov používaných vo vnútrozemskej plavbe sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

3. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode alebo tohto člnu, alebo ak nemá domovský prístav v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.

4. Ustanovenie odseku 1 sa použije takisto na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na inej medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

1. Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo imaní podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo imaní podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré bez týchto podmienok by bol dosiahol jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky dosiahnuť nemohli.

2. Ak zisk, z ktorého bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte, bol zahrnutý do zisku podniku druhého zmluvného štátu, následkom toho zdanený a ak zisk takto zahrnutý je ziskom, ktorý by bol dosiahol tento podnik tohto druhého zmluvného štátu, keby podmienky dojednané medzi oboma podnikmi boli totožné s podmienkami, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, urobí prv spomenutý štát vhodnú úpravu sumy dane vybranej z tohto zisku. Toto opatrenie sa urobí s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy s ohľadom na druh príjmu, a ak to bude potrebné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za týmto účelom poradia.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Také dividendy sa však môžu zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň takto ukladaná nepresiahne:

   a) 10 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom dividend je spoločnosť, ktorá vlastní najmenej 25 % podielov na spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých iných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotkne zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, požitkových akcií alebo požitkových listov, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s podielom na zisku a príjmy z iných podielov na spoločnosti, ktoré sú podľa právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá dividendy vypláca, rezidentom, postavené na roveň príjmom z akcií.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný príjemca dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou mimo územia tohto druhého štátu, ibaže sa tieto dividendy vyplácajú osobe, ktorá je rezidentom v tomto druhom štáte, alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.

2. Tieto úroky však s výnimkou úrokov z pôžičiek poskytnutých jedným zo zmluvných štátov sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň takto uložená nemôže presiahnuť 12 % ich hrubej sumy.
3. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjmy z verejných dlhopisov a obligácií, včítane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi.
4. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije, ak skutočný príjemca úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak dlžníkom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo osoba, ktorá je rezidentom v tomto štáte. Ak však dlžník úrokov, či je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, pre ktorú sa pôžička nesúca úroky dojednala a ktorá nesie na svoju ťarchu tieto úroky, predpokladá sa, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, kde je stála prevádzkáreň umiestnená.
6. Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť úrokov, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť iba v tomto druhom štáte.
2. Na rozdiel od ustanovenia odseku 1 tohto článku možno licenčné poplatky uvedené v odseku 3 zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň takto ustanovená nemôže presiahnuť

   – 5 % z hrubej sumy licenčných poplatkov uvedených v odseku 3b);

   – 15 % z hrubej sumy licenčných poplatkov uvedených v odseku 3a).
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje:
   a) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za privolenie na použitie patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za použitie alebo privolenie na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti; takisto náhrady za technické alebo ekonomické štúdie alebo za technickú pomoc poskytované v druhom zmluvnom štáte;
   b) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za privolenie na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov a televíznych a rozhlasových záznamov.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný príjemca licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, buď priemyselnú, alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade možno použiť ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak suma licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným príjemcom alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dojednal dlžník so skutočným príjemcom, keby neboli také vzťahy, použijú sa ustanovenia odsekov 1 a 2 len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, možno zdaniť v zmluvnom štáte, kde je tento majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, možno zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel využívaných v medzinárodnej doprave a hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, sa však zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom sa zdaňujú tieto lode, lietadlá a majetok v súlade s ustanoveniami článku 22 ods. 3 tejto Zmluvy.
3. Zisky zo scudzenia každého iného majetku možno zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti, sa zdania len v tomto štáte. Tieto príjmy sa však zdania v druhom zmluvnom štáte, pokiaľ ich príjemca:

a) má obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojej činnosti; v tomto prípade však iba v rozsahu, v akom možno tieto príjmy pripočítať tejto stálej základni, alebo

b) doba jeho pobytu v jednom alebo viacerých obdobiach v druhom zmluvnom štáte presahuje v súčte 183 dní v daňovom roku.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdanené len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v prv spomenutom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte po jedno alebo viac období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na ustanovenia odsekov 1 a 2, sa odmeny poberané z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave považujú za súvisiace s činnosťou vykonávanou v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku, a možno ich zdaniť v tomto štáte.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy, účastnícke náhrady a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú na verejnosti vystupujúci umelci, ako napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televízni umelci a hudobníci alebo ako športovci, zo svojej činnosti vykonávanej osobne v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v štáte, v ktorom sa ich činnosť vykonáva.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy plynúce z jedného zmluvného štátu, ktoré poberajú osoby uvedené v odseku 1 zo svojej činnosti vykonávanej ako členovia súboru druhého zmluvného štátu, ktorého činnosť nesleduje zárobkové ciele.
3. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužije na príjmy z činností uskutočňovaných v rámci kultúrnej výmeny uskutočňovanej na základe kultúrnej zmluvy uzavretej medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18
Verejné funkcie

1. Odmeny, včítane penzií, vyplácané niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukazované tomuto štátu, jeho správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu pri výkone verejných funkcií možno zdaniť iba v tomto štáte.
2. Ustanovenia článkov 15, 16 a 19 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v rámci priemyselnej alebo obchodnej činnosti vykonávanej niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 19
Penzie

Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu skoršieho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu, možno s výhradou ustanovenia článku 18 odseku 1 zdaniť iba v tomto štáte.

Článok 20
Študujúci, stážisti a učni

1. Platy, ktoré študent alebo stážista alebo iná osoba v učebnom pomere, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava dočasne v prv spomenutom štáte iba za účelom štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Pokiaľ ide o štipendiá a odmeny zo zamestnania, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, bude študent alebo stážista uvedený v odseku 1 mať okrem toho nárok na požívanie rovnakých oslobodení, úľav alebo znižení daní ako rezident štátu, v ktorom sa zdržiava.

Článok 21
Iné príjmy

Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, možno zdaniť len v tomto štáte.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok v zmysle článku 6 odsek 2 možno zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne podniku alebo prislúcha k stálej základni, ktorá slúži na výkon slobodného povolania, možno zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave, ako aj hnuteľnosti slúžiace na ich prevádzkovanie možno zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta niektorého zmluvného štátu možno zdaniť len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

Dvojakému zdaneniu sa zamedzí nasledujúcim spôsobom:

A. V Česko-Slovensku:

1. Ak osoba, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré možno podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Tunisku, vyjme Česko-Slovensko s výhradou ustanovení odsekov 2 a 3 tieto príjmy alebo majetok zo zdanenia.
2. Ak osoba, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, poberá príjmy, ktoré možno podľa ustanovení článkov 10, 11, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdaniť v Tunisku, Česko-Slovensko povolí znížiť sumu dane uloženej tomuto rezidentovi o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Tunisku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť česko-slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré možno zdaniť v Tunisku.
3. Ak v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, príjmy, ktoré plynú rezidentovi Česko-Slovenska, alebo majetok, ktorý vlastní, sú vyňaté zo zdanenia v Česko-Slovensku, môže Česko-Slovensko pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku tohto rezidenta použiť sadzbu dane, ako keby takto vyňaté príjmy alebo majetok neboli zo zdanenia vyňaté.

B. V Tunisku:

1. Ak rezident dostane príjmy alebo majetok, ktoré možno podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Česko-Slovensku, odpočíta Tunisko z dane, ktorú vyberá z príjmov alebo majetku rezidenta, sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Česko-Slovensku. Odpočítaná suma však nemôže presiahnuť časť dane zodpovedajúcej príjmom, ktoré možno zdaniť v Česko-Slovensku.
2. Ak v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, príjmy, ktoré plynú rezidentovi Tuniska, alebo majetok, ktorý vlastní, sú vyňaté zo zdanenia v Česko-Slovensku, môže Tunisko pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku tohto rezidenta, použiť sadzbu dane, ako keby takto vyňaté príjmy alebo majetok neboli zo zdanenia vyňaté.

C. Daň, ktorá sa po obmedzené obdobie odpustila alebo znížila v niektorom zo zmluvných štátov na základe vnútorného zákonodarstva tohto štátu, sa bude považovať za zaplatenú a musí sa odpočítať v druhom zmluvnom štáte z dane pripadajúcej na príslušné príjmy.

Článok 24

Zásada rovného nakladania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na ustanovenie článku 1 tiež pre osoby, ktoré nie sú rezidentmi niektorého zo zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zrážky a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.
3. Pokiaľ sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 odseku 6 a článku 12 odseku 5, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné pre určenie zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby sa platili osobe, ktorá je rezidentom v prv spomenutom štáte. Takisto finančné záväzky podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu je povolené odpočítať pre určenie zdaniteľného majetku tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby tieto záväzky boli voči rezidentovi prv spomenutého štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých imanie úplne alebo sčasti, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, alebo väčší počet takých osôb, nebudú podrobené v prv spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobené ostatné podobné podniky prv spomenutého štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa použijú bez ohľadu na ustanovenia článku 2 na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

Riešenie prípadov cestou dohody

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo pokiaľ jej prípad spadá pod ustanovenie článku 24 odseku 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť v priebehu troch rokov po tom, čo sa po prvý raz oznámilo opatrenie vedúce k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad rozhodol dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na premlčanie podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vo vzájomnej dohode akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti vzniknuté pri výklade alebo uplatňovaní Zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť v priamy styk za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí pre dosiahnutie dohody účelná, môže sa taká výmena názorov konať v komisii zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto Zmluvou. Informácie prijaté zmluvným štátom sa budú udržiavať v tajnosti a možno ich oznámiť okrem daňovníka a jeho zástupcu len osobám alebo úradom, ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch a odvolaní, ako aj súdnym orgánom, ktoré sa zaoberajú trestným stíhaním vo veciach týchto daní.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého štátu;
   b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;
   c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné, hospodárske alebo výrobné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Tunise.
2. Táto Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať:
   a) na dane vyberané zrážkou pri zdroji pri príjmoch vyplatených alebo priznaných po 31. decembri bežného roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť;
   b) na ostatné dane z príjmov za daňové obdobia končiace po 31. decembri toho istého roka;
   c) na dane z majetku pri majetku existujúcom k 1. januáru každého roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.

Článok 29
Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ ju nevypovie niektorý zmluvný štát. Každý zmluvný štát môže Zmluvu vypovedať diplomatickou cestou v lehote najmenej šiestich mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka po uplnutí piateho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.
V tomto prípade sa Zmluva bude uplatňovať naposledy:

a) na dane vyberané zrážkou pri zdroji z príjmov vyplatených alebo priznaných najneskôr do 31. decembra roka, v ktorom bola daná výpoveď;
b) na ostatné dane z príjmov za daňové obdobia končiace pred 31. decembrom toho istého roka;
c) na dane z majetku pri majetku existujúcom k 1. januáru roka, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.
Dané v Prahe 14. marca 1990 vo dvoch vyhotoveniach vo francúzskom jazyku.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

J. Dienstbier v. r.

Za vládu Tuniskej republiky:

N. Boujellabia v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.